

SUCCESSVOLLE REIS NAAR ONS PROJECTGEBIED IN ZUID-INDIA VAN 7 TOT EN MET 24 JANUARI 2019!!

Op 7 januari 2019 reisden Eileen en Karina, na 2 jaar, weer af naar India. Het was nog even spannend om te gaan, want enkele dagen vóór ons vertrek braken er serieuze rellen uit in ons gebied. Twee vrouwen (in de vruchtbare leeftijd) hadden namelijk een bezoek aan de hindoeïstische tempel Sabarimala gebracht. Deze "onreine" vrouwen zijn niet welkom in deze tempel en met name de mannen waren hier woedend over en gingen op agressieve wijze de straat op om te provoceren. Dit leidde tot geweld en plunderingen in Kerala. We besloten toch af te reizen en gelukkig hebben wij persoonlijk verder niets van al dit geweld ondervonden. Wel hebben we het onderwerp met veel mensen besproken en werd ons wederom duidelijk dat we in India met een complexe samenleving te maken hebben. Er is veel discussie over het effect van het politiek leiderschap van Modi op het toenemend extremisme.

Ons eerste bezoek was aan SISP, de organisatie opgericht door Paul van Gelder, een Belg die al ruim 20 jaar in India woont. Het weerzien met Paul en Mrs. Kumari (zij vervult de moederrol op school en is evenals Paul zeer betrokken) was heel hartelijk en we hadden ruim de tijd om te praten over de projecten die wij binnen SISP financieren.

We spraken de psychologe Beena, die de getraumatiseerde kinderen begeleidt en ondersteunt en tevens de leerkrachten bijstaat in het omgaan met moeilijke thuis situaties van de leerlingen. We waren onder de indruk van de warme band die de psychologe overduidelijk heeft opgebouwd met de kwetsbare kinderen. Heel fijn om te zien hoe de kinderen door haar echt "gezien" worden en op persoonlijke wijze begeleid.

Ons tweede project is een project voor (vooral) meisjes dropouts. We hebben deze groep in de klas bezocht en met ze gepraat, allemaal met hun eigen kwetsbare levensverhaal. Eén van de leerlingen had recent zowel vader als broer (beide vissers) verloren in de orkaan Ockhi in 2017. Wij financieren voor deze groep de twee jaar extra onderwijs, 11-

th en 12-th standard, plus extra begeleiding en eten en kleding. Dit zijn veelal meisjes uit zeer arme vissersfamilies. We hebben toegezegd dit project twee jaar uit te gaan proberen en daarna te evalueren.

Tijdens onze evaluatie met Paul, vertelde hij ons dat het werkgelegenheidsproject waar diverse lokale producten worden gemaakt (schriften, lampjes van cocosnoten, tasjes etc.) moeizaam verloopt. De vrouwen die er werken kunnen niet concurreren met de commerciële markt en helaas heeft Paul met pijn in zijn hart reeds de maatregel genomen om fulltime banen om te zetten in parttime banen.

Een grote bestelling uit Australië voor organische tasjes zorgt gelukkig voorlopig nog voor werk voor vijf vrouwen. Maar het

blijft lastig om dit soort sociale projecten duurzaam te krijgen en te houden.

In India vallen helaas ook nog steeds veel kwetsbare oudere mensen buiten de boot. De droom van Paul is dan ook het starten van een bejaarden dagopvang voor circa 15 oudere mensen op zijn eigen terrein. Er wordt in India niets gedaan voor ouderen en dat gaat hem zeer aan het hart. Hij wil gaan onderzoeken of er een omscholing mogelijkheid zou zijn voor de vrouwen die nu in het werkgelegenheidsproject zitten tot bejaardenverzorgster, uiteraard voor degenen die daar geschikt voor zijn. Wij hebben beloofd mee te kijken naar mogelijkheden voor dit droomproject.

SISP ondersteunt ook nog eens 300 zeer arme alleenstaanden/families die afhankelijk zijn van een overheidsbijdrage (zieken-, gehandicapten-, ouderenuitkering van circa € 12,- per maand). Het betreft hier blinde-, invalide-, verlaten of depressieve mensen.

Daan, de zoon van Eileen, kwam een week over uit Sri Lanka om onze projecten te bezoeken en kon bij aankomst mee op huisbezoek met de maatschappelijk werkster Smida naar deze families en werd meteen geconfronteerd met veel ellende. Hij was hier danig van onder de indruk. Logisch, als westerling heb je dit wel gezien op tv of op social media, maar om er echt oog in oog mee te staan is toch wat anders!

Ladder staat in eerste plaats voor educatie, maar bij het zien van zoveel ellende besloten we om alle 300 families 500 roepies (circa € 6,-) te geven. De blijdschap was enorm. Eindelijk eens vis kunnen kopen ipv alleen rijst. Bij anderen was het geld goed voor medicijnen, wat de pijn enigszins verlicht.

We maakten later in de week kennis met Annelies, een Belgische jonge vrouw die in het kader van haar studie stage loopt bij Paul. Zij had een tiental kinderen uitgenodigd om met haar in een lokaal tentje wat te gaan eten. Dit ter ere van een examen wat ze behaald hadden. Wij besloten mee te gaan en we liepen samen met de kinderen langs een enorme drukke weg, want voetpaden zijn er nergens. We zeiden tegen elkaar: "In Nederland zou zo'n klasse uitje, wandelend langs de rijksweg ondenkbaar zijn!!" De kinderen lachten bij aankomst

in het kleine tentje van oor tot oor. Zelden hebben wij kinderen zo zien genieten van een (eenvoudige) maaltijd. De rekening was voor ons, € 12,- voor 15 maaltijden!

Wij hebben besloten om de samenwerking met SISP zeker voort te zetten. Het werk wat zij doen met het positieve resultaat is ook voor ons een bewijs, dat je als mens en organisatie ECHT een verschil voor (kansarme) mensen kunt maken.

Moeder Ida (90 jaar) was al enkele weken eerder in India en verbleef wederom, tot haar geluk, bij fr Richard. Zij had haar geheel eigen programma met bezoeken aan scholen, huwelijken en festiviteiten. Zij wordt daar echt op handen gedragen!

Vervolgens reisden wij verder naar ons eigen projectgebied waar een vergadering met onze zusterorganisatie VLF (Venadu Ladder Foundation) op de agenda stond. Een van de agendapunten was het reilen en zeilen van ons eigen Skill Centrum.

De overstromingen in Kerala in augustus 2018, de ergste in 100 jaar waar tussen de 800.000 en 1 miljoen mensen op de vlucht zijn geslagen voor het water en ondergebracht in 4000 tentenkampen en waar 350 doden zijn gevallen heeft ook ons Skill Centrum geraakt.

Een buitenmuur was bezweken en het water kwam tot binnen in de lokalen. Gelukkig zijn de naaimachines en de computers gespaard gebleven. Tevens zijn alle bananen bomen-op ons terrein en de volledige groentetuin weggespoeld. Maar mede door de financiële steun van onze donateurs is ons stuk grond, zodra het mogelijk was, meteen opnieuw aangeplant en is de buitenmuur weer hersteld. De tuin stond er alweer prachtig fris aangelegd bij tijdens ons bezoek.

De zomercursussen (naai- en computer cursus) zijn zeer succesvol gebleken.

Een diploma uitreiking stond op het programma toen wij het Skill Centrum bezochten. Trots ontvingen onze leerlingen hun diploma.

Het aantal leerlingen voor de reguliere cursussen blijft op dit moment iets achter. Een van de redenen is het feit dat de Indiase maatschappij in ontwikkeling is en er op scholen meer en meer computercursussen gegeven wordt.

Tijdens onze vergadering kwam ons Indiaas bestuur met veel suggesties met als doel het Skill Centrum zo effectief mogelijk te gebruiken. Trainingen voor vrouwen-

empowerment, bewustwording over het schadelijk gebruik van plastics, daaraan gerelateerd het maken van tassen en deze dan vervolgens via de winkel (verbonden aan ons Skill Centrum) te verkopen, vaardigheids- en zelfbewustwordingstrainingen om sterker de arbeidsmarkt te kunnen betreden, zijn enkele voorbeelden. Het was duidelijk dat het Indiaas team zeer gemotiveerd is om het Skill Centrum te gebruiken voor allerlei ontwikkelingen ten gunste van de (zeer arme) bevolking.

De ontmoeting met de kinderen / jong- volwassenen, die in ons studiefonds zitten, was wederom hartverwarmend. Ieder kind had zijn of haar verhaal en het is dan heel fijn om te kunnen zeggen dat ze verder kunnen studeren. De blijheid zien, wat dat teweeg brengt.

Een voorbeeld is Vanisha, een intelligent kind van 8 jaar. Zij zit al sinds haar 4e bij ons in het studiefonds. Haar moeder is, terwijl ze in haar huis was, door de vader in brand gestoken (je gelooft soms de verhalen niet) en overleden. Haar vader zit nu in de

gevangenis en zij is opgevangen door een oom. Zij keek ons met grote ogen aan, zei geen woord (was te overdonderd). Dat beeld blijft je zo bij! Wat fijn dat wij als Stichting Ladder een verschil voor haar kunnen maken. En met een betrekkelijk klein bedrag: € 150,- om een jaar naar school te kunnen gaan!

Sigaram, een non-profit organisatie die zich bezighoudt met het trainen en begeleiden van kansarme jongeren richting hoger en wetenschappelijk onderwijs, hebben wij wederom bezocht. Zij motiveren de jongeren ook, om te discussiëren over verschillende sociale problematieken.

Na een eerder bezoek hebben wij een bibliotheek bekostigd waar de studenten gemotiveerd worden om te lezen. Vóór ons laatste bezoek hebben wij hen nog een aanvulling voor deze bibliotheek geschonken en tijdens dit bezoek officieel geopend.

Ter bevordering van het lezen onder de studenten zorgen zij ook voor (kleine) huisbibliotheken. Wij hadden de eer om bij een van de openingen van een huisbibliotheek

aanwezig te mogen zijn. Het ging hier om een Moslim familie waarvan twee dochters in het programma bij Sigaram zitten. Buren en vrienden waren aanwezig om dit evenement niet te missen. Een tiental boeken werd aangeboden en zeer zorgvuldig in de boekenkast met de nog lege planken uitgesteld. Fantastisch om te zien wat dit initiatief voor spin-off heeft.

Ook was er tijdens ons een bezoek een kunst- tentoonstelling onder het schoolgebouw van Sigaram. De meubelmaker die hier normaal in huist had de ruimte speciaal voor deze tentoonstelling leeg geruimd en voor een paar dagen ter beschikking gesteld. Deze tentoonstelling was georganiseerd door PEACE PALS International. De leerlingen van Sigaram deden mee met deze internationale wedstrijd, met als thema vrede (living Peace) . Wij hebben deze tentoonstelling geopend.

Er waren 66 kunstwerken van kinderen van over de hele wereld te bewonderen. We zijn erg blij dat Sigaram naast de cognitieve studie cursussen ook het belang van kunst als uitingsvorm serieus

neemt. Naast de expo was er ook een kleine boekenbeurs met betaalbare boeken. Ook dit ter bevordering van het lezen. Het was een blije dag met stralende trotse gezichten.

Daan heeft tijdens de week dat hij bij ons was zijn ogen uitgekeken. Hij is onder de indruk van de resultaten die we hier in de afgelopen 12 jaar hebben bereikt en heeft als kleinzoon van Peter O'Neill verschillende speeches gehouden en met jongeren gepraat.

Het was heel bijzonder om met drie generaties aanwezig te zijn op onze projecten!

We hebben al onze 'oude' projecten bezocht en we kunnen vaststellen dat het resultaat heel positief is. Om het woord duurzaam maar eens te gebruiken, de activiteiten (op de scholen, bibliotheek, activiteitencentra) gaan onverminderd door en worden pro-actief opgepakt.

Op de school stond de nieuwe directeur met zijn jaarplan ons op te wachten en benoemde alle positieve resultaten die behaald zijn. Natuurlijk liet hij ook weten

dat hij blij zou zijn met een aantal computers erbij en een afgesloten bibliotheek. Wij nemen deze wensen kritisch in overweging met het begrip duurzaamheid als leidraad.

Al met al een hele positieve reis die ons motiveert het werk enthousiast voort te zetten!

Dit kunnen wij natuurlijk niet alleen en zijn iedereen die ons steunt met een vaste of eenmalige donatie daarom ook zeer dankbaar.

(Bij thuiskomst was er het bericht, dat de vrouw die de Sabarimala tempel had bezocht verstoten was door haar eigen familie. Echter een paar dagen daarna kwam het nieuws, dat vrouwen tussen de 10 en 50 jaar toegang krijgen tot deze tempel, besloten door het bestuur van de hindoetempel. Een geweldige overwinning! En zo is het ook met ons Ladderwerk.)

Doorgaan, obstakels overwinnen en weten dat jouw handelen een verschil maakt!!

ACTIES

Ten behoeve van de Stichting hebben wij in het najaar van vorig jaar wederom enkele acties ondernomen.

Vicini Winterfair

De opbrengst van de Winter fair in Vicini was goed, de verkoop van de door Indiase vrouwen gemaakte vlaggenlijnen hoopgevend. Dit is o.a. een product wat wij verder willen ontwikkelen in samenwerking met hen, om tot een serieuze productielijn te komen. Verder namen de kettinkjes met de bescherm engel gretig aftrek en konden wij al veel bestellingen voor de kerstkrans noteren. Kortom, een vruchtbare fair en zeker voor herhaling vatbaar.

Actie Kerstkrans plus workshop

De kerstkrans actie, welke wij reeds voor het derde jaar in rij hebben gehouden, was zeer geslaagd. Vele mooie kransen zijn er door Eileen en Lilian van Houten in het atelier van Eileen vervaardigd en door ons bezorgd.

Ook de workshop- dag in het atelier was druk bezocht en zeer gezellig. Onder het genot van een hapje en een drankje heeft iedere deelnemer een mooie krans kunnen maken. Wederom onder de bezielde leiding van onze steun en toeverlaat Lilian. Volgend jaar weer!

O.G.Heldring school

Zoals je in onze vorige nieuwsbrief hebt kunnen lezen, was er een actie vanuit deze bovengenoemde school uit Den Haag: een kaart in actie voor kinderen door kinderen. De kinderen hebben enorm hun best gedaan wat resulteerde in een heel mooi bedrag voor onze Stichting. Met veel dank aan de initiatief neemster Corinne Metzlar, die op deze fijne school al jaren les geeft.

Andere donaties

Wij benadrukken altijd, dat wij dit werk absoluut niet alleen kunnen doen en immer dankbaar zijn voor de talrijke donaties die wij keer op keer mogen ontvangen.

Zoals daar zijn bijvoorbeeld:

Het cadeau in de vorm van giften voor de stichting, voor het huwelijk van Bernadette O'Neill

Een donatie van de Emmaschool, via Lennie van Eijk

Een donatie van Stichting Emmaus uit Koudum (Friesland) via Janet Metzlar

Donaties van meerdere bedrijven/ stichting (wederom Wolz Handmade, Enthri capital)